

26. lipnja: Sveti Josemaria

Evandjelje svetkovine svetog
Josemarije Escriva i komentar.

Evandjelje Lk 5, 1-11

Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

Kada dovrši pouku, reče Šimunu:
»Izvezi na pučinu i bacite mreže za

lov.« Odgovori Šimun: »Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.« Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: »Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!« Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi.

Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!« Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

.....

Komentar

Dvije su se dimenzije spojile na Genezaretskom jezeru. S jedne strane bio je Bog. S druge strane, neki ribari. Prvi je imao vječni plan. Drugi, plan svakog dana.

I tada je Bog odlučio da svaki dan treba postati vječni plan. Bilo je to prvo poglavlje ljubavne priče.

Pa je ušao u čamac. U početku su mislili da mu čine uslugu. Malo po malo, shvatili su da je On taj koji vlada brodom. Kasnije su shvatili da svjedoče nečemu izvanrednom: čudesnom ulovu. Na kraju, kad su se vratili na obalu, shvatili su da nikad više ništa neće biti isto. Kao da su prvi put otvorili oči. Tako su ostavili sve. Da sve to iznova osvoje. Da Ga osvoje.

Ono što se dogodilo u Genezaretu ponovilo se nebrojeno puta, sa svakim čovjekom koliko god ih je naselilo zemlju. Mnogi to, nažalost,

nisu shvatili. A onda se njihov život uvijek odvijao u jednoj dimenziji.

Ali na sreću, mnogi drugi jesu. Prije Genezareta, Bog je otišao u Nazaret kako bi Mariji rekao o svom vječnom planu. Stoljećima kasnije otišao je u Milano kako bi obratio Augustina, u Sienu da upozori Katarinu. U Pamplonu da protrese Íñiga. U Ugandu pozvati Carlosa. Svi su rekli da, i poput onih ranih ribara promijenili su tijek povijesti.

„Čini se da ste izabrani jedan po jedan ..., rekao je. -I tako je! " (Brazda, 220).

Tijekom stoljeća, također je odlučio otići u Logroño, kako bi s otiscima stopala u snijegu probudio dječaka rođenog u Barbastru po imenu Josemaría. Postupak je bio isti, isti kao i uvijek: uđite u čamac i, ako je odgovor pozitivan, postupno postanite Učiteljevi, Gospodinovi. Zaključak je bio isti: dječak je shvatio

da ništa neće biti isto. Ta ljubav riskira vaš život na karti. I ostavivši sve, slijedio ju je.

Kao što smo već rekli, Bog je odlučio da svakodnevni plan postane vječni plan. Uobičajeni život muškaraca i žena trebao je biti mjesto njihovog trajnog susreta sa Stvoriteljem.

Međutim, iako su živjeli, mnogi su to zaboravili. Dakle, misija ovog novog ribara ljudi bila je upravo to: vikati svijetu, riječima, ali prije svega životom, da svaki trenutak ima vrijednost vječnosti. Da je Krist stupio na ovu zemlju i posvetio je. Da je Isus djelovao, da je Uskrsli Isus kuhao ribu (usp. Ivan 21,9), i stoga sva ljudska aktivnost može biti božanska.

Blagdan svetog Josemarije razlog je za zahvaljivanje Bogu jer nas s posebnom snagom podsjeća na želju da Gospodin mora ujediniti svoj život s našim, na onu čežnju koju je

oduvijek imao da napišemo priču o svom zajedničkom životu ... rukama, dopuštajući mu da bude i autor i glavni junak.

„Ako se odazovete pozivu koji vam je Gospodin uputio, vaš će život - vaš siromašni život - ostaviti duboku i široku brazdu u povijesti čovječanstva, svijetlu i plodnu, vječnu i božansku" (Kovačnica 59).

Život Josemarije Escriva de Balagera može biti prekrasan poticaj za svakog kršćanina da se sjeti da naše postojanje, bez obzira na to kako i gdje se razvija, može primiti Kristovo svjetlo i odražavati to svjetlo i za druge. Ne postoje valjani izgovori: pozivnici možemo reći ne, ali više se ne možemo pretvarati da smo gluhi i da nas nitko nije upozorio. „Ni ja nisam mislio da će me Bog uhvatiti onako kako je. Ali Gospodin - dopustite mi da ponovim - ne traži naše dopuštenje da nam

"zakomplicira život". Ulazi i ... to je to! " (Kovačnica 902).

Svi su, bez iznimke, pozvani da budu sveci. To je volja Božja i to je jedini način koji vodi do pune sreće.

Krist je ušao u vaš čamac, u moj. Na nama je da osiguramo ishod nove ljubavne priče. Poput Josemarije i svih svetaca koji su postojali prije njega.

Luis Miguel Bravo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-san-
josemaria-26-junio/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-san-josemaria-26-junio/) (18.04.2025.)